

на зону контролю; акти контролю багажу за відсутності пасажирів; акти контролю вантажу, пошти, бортприпасів за відсутності відправника. Термін зберігання всіх форм документації – 1 рік.

Література

1. Про затвердження Інструкції з організації та здійснення контролю на безпеку в аеропортах України: Наказ Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації від 28.09.2004 №81 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1555-04>.

2. Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації Верховна Рада України: Закон Верховної Ради України, від 21.03.2017 № 1965-VIII. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws>.

УДК 336.15:342.922:477 (043.2)

Піденко Д.О., студент,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Устинова І.П., к.ю.н., доцент

СУБ'ЄКТИ ТА СКЛАДОВІ БЮДЖЕТНОГО ПРАВА УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

У юридичній науці існує ряд критеріїв, за якими можливо диференціювати осіб. По-перше – це галузева правосуб'єктність. Галузева правосуб'єктність – це юридична ознака суб'єкта права, що його характеризує. Саме за цією ознакою можливо виокремити конкретного галузевого суб'єкта (або суб'єкта, що функціонує у рамках відповідної галузі) із сукупності інших учасників правовідносин. Тобто існування фінансової правосуб'єктності не викликає заперечень.

Бюджетна правосуб'єктність, виділяючи осіб, які нас цікавлять, відкриває немов новий етап у їх аналізі, окреслює коло обов'язків та прав, підстави правового статусу учасників бюджетних правовідносин. Наступним найбільш традиційним поділом суб'єктів права виступає їх розподіл на колективних або індивідуальних осіб, або (що є практично те саме, але називається інакше) державу, юридичних та фізичних осіб. При цьому вчені по-різному виділяють критерій такої класифікації. Так, А. Г. Братко всіх учасників правовідносин поділяє на дві групи – фізичні та юридичні особи – залежно від характеру охоронюваних і забезпечуваних правом інтересів.

Питання зарубіжного бюджетного права та законодавства у наукових працях розглядаються переважно у контексті порівняння норм тих чи інших актів. І вкрай рідко зустрічається аналіз зарубіжного бюджетного законодавства і ще рідше – практика його застосування. Досліджуючи

питання бюджетного права в зарубіжних країнах, О. М. Козирін наголошує на тому, що сукупність правових норм, які регулюють бюджетні відносини, у правових системах різних держав визначається по-різному. Наприклад, у державах романо-германської правової системи бюджетне право розглядається як підгалузь чи розділ фінансового права. При цьому можна побачити приклади, коли бюджетне право розуміється як комплексна галузь права [1, с. 92-93]. У державах англосаксонського права норми, що регулюють бюджетні відносини, найчастіше розпорошені по різних актах конституційного та адміністративного права [2, с. 33-34].

Отже, коли йде мова про бюджетне право в зарубіжних державах, то потрібно зважати на особливості перекладу – в одних випадках ідеться про нормативно-правовий акт, в інших – про доктринальний термін. Якщо звернутися до зарубіжних праць з фінансового права (власне – фінансового права, а не фінансово-правового регулювання окремих питань, фінансової системи, ринків фінансових послуг тощо), то можна побачити, що бюджетне право як таке часто не виокремлюється.

Досить проблематично стверджувати про існування бюджетного права та законодавства ЄС – є лише загальне законодавство ЄС та акти внутрідержавного бюджетного законодавства. Наявність декількох актів ЄС, що регулюють спільне коло суспільних відносин, не можна вважати галуззю законодавства. Незважаючи на це, не можна обійти увагою бюджет ЄС, оскільки це особливий публічний фонд коштів – формується за рахунок коштів держав-членів ЄС, кошти якого вже юридично належать ЄС. Найбільша частка доходів формується за рахунок коштів таких держав, як Великобританія, Німеччина, Нідерланди, Австрія, Швеція.

Бюджет ЄС вважається єдиним централізованим інструментом для здійснення загальної податково-бюджетної політики на рівні ЄС. Інші частини фінансової системи ЄС ґрунтуються на різноманітних правилах і договорах, через які країни-учасники погоджують і координують решту сегментів такої політики [3, с. 245].

Бюджетне право у розумінні бюджетного законодавства у зарубіжних державах має свої особливості. Наприклад, у Німеччині, крім загального бюджетного законодавства, є Збірник по правилах з бюджетних питань (прийняття якого ґрунтується на ст. 115 Основного закону). Нові правила бюджету Німеччини діють з 2011 р. Вони покликані сприяти збереженню довгострокової життєздатності федерального та земельних бюджетів, а також забезпечити наявність достатніх фінансових ресурсів відповідно до обов'язків держави. Суттєво різняться закони, що регулюють бюджетні відносини, та сфера їх правового регулювання. У Загальному законі про бюджет Іспанії (2003 р.) у ст. 1 закріплено, що метою цього Закону є регулювання бюджетної, фінансової, бухгалтерської справи, контролерів

та управління структурою державного сектору.

У Законі Монголії про бюджет [4] визначено, що метою цього Закону є встановлення принципів, системи, складу і класифікації бюджету для реалізації спеціальних податкових вимог, визначення повноважень, ролі та обов'язків органів, які беруть участь у бюджетному процесі, а також регулювання відносини, які виникають у зв'язку з підготовкою бюджету, його затвердженням і виконанням, бухгалтерського обліку, звітності та аудиту.

Отже, як бачимо, в основних бюджетних законах окремих зарубіжних держав по-різному визначається предмет (інколи – об'єкт) їх регулювання. В одних випадках норми бюджетного закону поширюються на всі публічні грошові фонди, в інших – лише на бюджети. Це, у свою чергу, дає підстави по-різному визначати предмет бюджетного права.

Література

1. Starck B., Roland H., Boyer L. Introduction au droit. 5eme edition / Starck B., Roland H., Boyer L. – Paris, 2000. – P. 92–93.
2. Козырин А. Н. Финансовое право и управление публичными финансами в зарубежных странах / Козырин А. Н. – М.: ЦППИ, 2009. – 182 с.
3. Šimović H. The European Union Budget Financial Theory and Practice / H. Šimović. – 2005. – № 29 (3). – P. 245–262.
4. Матеріали з урядового порталу Монголії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.iltod.gov.mn/?p=2403>.

УДК 351:342.5 (043.2)

Поліщук Г.В., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Устинова І.П., к.ю.н., доцент

ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖФІНМОНІТОРИНГУ

Удосконалення національної системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, отриманих злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, що включає у себе систему заходів фінансово-правового, адміністративно-правового, кримінально-правового, міжнародно-правового характеру потребує імплементації в національне законодавство стандартів FATF.

З огляду на те, що зміст адміністративної правосуб'єктності Держфінмоніторингу утворюють правоздатність і дієздатність, варто проаналізувати законодавчо закріплений обсяг прав та обов'язків цієї служби.

У такому ракурсі вдалою є позиція Д.М. Бахраха, відповідно до якої